

el nou cavall EXPRESS

BUTLLETÍ DE L'ASSOCIACIÓ DE MARXES A CAVALL DE CATALUNYA

AMAC. Rambla Guipúscoa, 23-24, 4t. 08018 Barcelona. Telèfon 667 717 979

OCTUBRE 2017 N° 91

EDITORIAL

La nostra afició, tot i prenent les precaucions necessàries, té uns certs riscos, tant per a nosaltres, com pel que ens envolta. Per aquest motiu, és important afegir al seny i a la prudència una bona cobertura d'assegurança.

AMAC, per a les activitats que organitza, té contractada una pòlissa d'assegurança de Responsabilitat Civil. Aquesta cobreix els danys a tercers en aquelles activitats en que l'AMAC sigui el titular.

La necessitat d'estar coberts, no sols en les activitats oficials, ens va dur a trobar una assegurança que cobris aquelles situacions quotidianes fora d'aquestes i ara disposem pels socis d'una assegurança de Responsabilitat Civil a tercers del cavall que es pot contractar a través de la nostra associació. Aquesta assegurança cobreix els danys que pugui fer el cavall assegurat a tercers amb una franquícia de 300€. En el cas d'un incident, és important contactar amb l'AMAC per realitzar la seva tramitació.

Però ¿l'el genet? Aquesta resposta ens la dona la Federació Catalana d'Hípica. És important treure's la targeta federativa. Actualment, podeu tramitar la targeta Federativa de

TurismeEquestre que és la que li correspon a la nostra activitat. Considerem que és molt important estar federat. Aquest és el motiu pel qual en totes les activitats que organitza AMAC sigui obligatori estar federat. Per contribuir a conscienciar de la seva importància, la nostra associació tramita i subvenciona als socis una part de l'import de la targeta federativa. En el cas d'un accident, seguiu les instruccions que se indiquen en la targeta per saber el lloc on us poden atendre.

Heu de ser molt curosos en llegir-vos la pòlissa que teniu contractada, inclosa la lletra petita, perquè és molt important seguir el protocol que marca. No oblideu de portar sempre els números de telèfon amb vosaltres.

Encara tenim un tema que ens preocupa, que és l'assegurança del remolc. Naturalment, cal anar amb totes les assegurances al dia, tant del cotxe com del remolc, però heu de tenir una cosa present: ¿Inclou l'assegurança que teniu l'assistència en carretera del remolc? Algun dels nostres socis s'han trobat amb la sorpresa desagradable que l'assistència del remolc no estava inclosa. És un tema que estem estudiant de cara al futur.

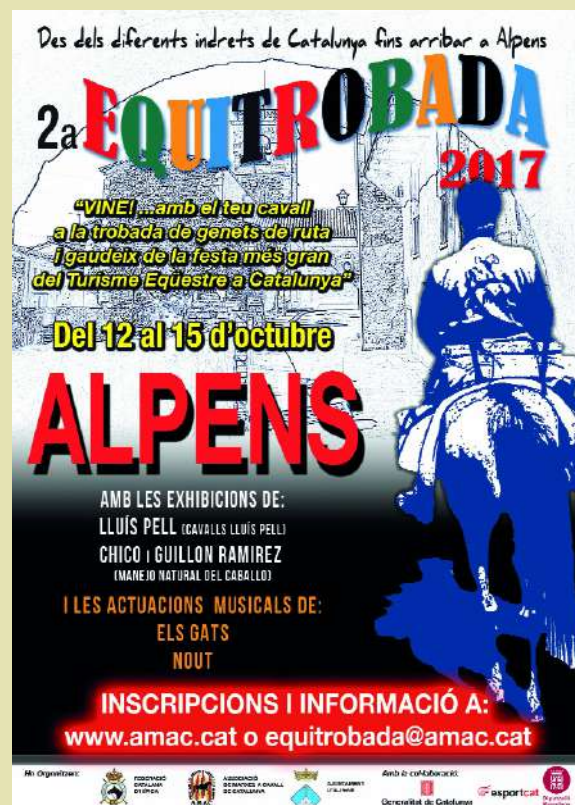
Pere I. Ferrer-Dalmau

PROGRAMA

A les portes de la II Equitrobada, us fem arribar el programa definitiu. Aquest any, Alpens ha sigut el poble escollit per acollir als genets que arribaran a cavall de tots els punts del país i que gaudiran d'un cap de setmana ple d'activitats, on es trobaran i retrobaran tots els aficionats a les marxes a cavall. Uns dies molt especials que ens agradaria compartir amb tots els qui teniu aquesta passió.

DIVENDRES 13	
16h a 20h	Recepció i inscripció dels participants davant de la Fàbrica SATI. Control veterinari dels cavalls.
21h30	Sopar de benvinguda dels participants amenitzat pel grup musical ELS GATS.
2h	Descans
DISSABTE 14	
8h30 a 10h	Esmorzar. Self-service
11h a 19h	Activitats varies: - Sala d'exposició que està oberta tot el dia (excepte hores de dinar) * Exposició Camins Ramaders. * Exposició Carreters del Lluçanès. * Exposició - presentació Ruta de Parc a Parc, Camarga a Doñana. - Passejades amb poni - Recorregut guiat de la forja pels carrers d'Alpens. - Room Escape. <i>Prèvia reserva www.calsalau.cat</i>
10h15	Carreres de bidons a cavall en el camp de futbol
12h15	Exhibició Guillón Ramírez.
13h30	Dinar obert a tothom a preu popular
16h	Espectacle equestre amb Lluís Pell i els seus cavalls.
17h30 a 20h	Lliure per fer activitats varies i conèixer Alpens -Visites guiades al campanar d'Alpens.
19h30	Conferències: - Ruta des de La Camarga a Doñana. - EL ferratge segons el ferrador Sr. Martí Sala.
21h30	Sopar de gala. Lliurament de premis
23h30	Ball de l'Equitrobada amb el conjunt NOUT Música disco per acabar la festa
4h	Descans
DIUMENGE 15	
8h30 a 10h	Esmorzar. Self- service
10h	Acomiadament i tornada cap a casa

L'Equitrobada també és pels CARRUATGES i així volen fer-la un grup d'aficionats a aquesta modalitat i ens envien la seva ruta per qui pugui estar interessat.

Coordinador de ruta: Antoni Montanyà Salvans (masrocaolost@gmail.com)

Lloc de sortida: Olost, casa Mas Roca (coordenades: 41.99246, 2.106577)

Dia: divendres 13 d'octubre. **Hora:** 11:00 h.

Distància: 25,9 quilòmetres.

Recorregut: Sortint d'Olost, seguirem un camí direcció nord cap el Mas i la Vila, creuant la carretera de Perafita per anar al pont romànic de Sant Martí d'Albars i continuarem cap al nucli de La Blava. En aquest punt, agafarem el camí ramader cap a Sta. Eulàlia de Puigoriol on dinarem. A ben dinat, reprendrem la marxa per St. Cristòfol de Borrassers cap el Mas Griell fins arribar a Alpens.

Dissabte: gaudirem de les activitats proposades a Alpens.

Diumenge: Després d'esmorzar, tornarem a enganxar i retornarem a Olost per un altre recorregut de distància i característiques similars.

Nota: Us podem facilitar els tracks dels recorreguts provats. A Olost hi haurà un local apte per guardar remolcs, plataformes i vehicles.

VACANCES D'ESTIU

RUTA INTERNACIONAL: VALLE DE LOZOYA - SIERRA DE GUADARRAMA

Caram, ja ha passat un any... La meva primera sortida amb l'AMAC va ser a la ruta d'estiu 2016 i esperava (aquest any amb moltes ganes) la que faríem a la Sierra de Guadarrama, a Madrid.

La presentació de la ruta a la informació de l'AMAC ja feia atractiu el destí: "Hi trobarem ponts, esglésies, fonts, molins, safareigs i diverses edificacions que enriqueixen la visita a aquests pobles de la Sierra: són petites joies del patrimoni cultural, molt menys conegudes que els grans nuclis de patrimoni, però que són testimonis històrics de la vida diària dels habitants de la Sierra."

La distància era més gran i s'havien de preveure parades per atendre els cavalls, que passarien prop de set hores als remolcs, a més. Jo m'estrenava com a conductora amb el meu flamant nou carnet de conduir, ja, ja... sort que la família AMAC té experiència en aquestes travesses, perquè alguna roda punxada i alguna assistència vam haver de fer, això sí, tots a una, com sempre.

Arribàvem a Garganta de los Montes, petit poble de poc més de 350 habitants i a 1.135m d'altitud situat a 78 km de Madrid, a la Sierra Norte, al Valle Alto del Lozoya. Tocava organitzar pàdocs per acollir els prop de 20 cavalls que participants, carregar maletes, estris i respirar l'aire de la Sierra. Aquesta vegada, a més,

estrenàvem ruta amb "7 leguas", el projecte personal d'una encantadora parella, en José i la Perla, que amb els seus dos fills, ens van acompanyar tots els dies i van organitzar tota la logística de la "tropa" AMAC. El José, un guia d'excepció, campió de TREC, ens va fer recórrer estretes valls, entre braus i portes que anàvem obrint i tancant. Vam passar vora rius on l'aigua del desglaç ens recordava que estàvem a peu del massís de Peñalara.

Com sempre, faríem tres dies de ruta, un de descans per fer activitats per la zona, i tres dies més de ruta abans de tornar cap a casa. Veuríem volar el voltor negre, passàriem per rouredes i pinedes imponents i, de fet, també vam saltar graciosament alguns dels arbres caiguts.

Aquesta vegada també era ruta internacional, teníem quatre genets que viuen a Alemanya, tres dels quals repetien i portaven una nova companya, una amazona que viu a Londres, que posava la nota "british" al grup i, també cal dir-ho, un company de Mallorca que semblava un "guiri", ja, ja. Comptem que tots s'aniraran a repetir l'experiència a la ruta de l'any vinent.

El primer dia de ruta, el 30 de juliol, vam fer un recorregut ambi-

ciós, amb bastant desnivell fins arribar al pic de Mondalindo, a 1.833m d'altitud, per tornar a Garganta seguint les crestes de la Serra. Pel camí, vam parar a visitar una formatgeria artesanal molt particular, l'amo de la qual era un antic legionari que ens va donar formatge de cabra, llet i alguna beguda més (d'aquelles que feien els nostres avis i que fan que no recordis més que moments de felicitat... i no amb total claredat). No recordo a quina hora vam marxar perquè no ens agafés la nit de tornada. Els àpats de les nits us els podeu imaginar, en terres de braus, la carn i els plats típics de la zona, ens feien recuperar forces (i algun qui-let extra) per gastar a la ruta de la següent jornada.

El segon dia, ruta per les Valls de Canencia, vorejant el riu Lozoya de tant en tant, per enfil·lar cap a Rascafría la tercera jornada, que es on faríem nit els següents dies. El quart, dia de descans per visitar els atractius turístics de la regió: Segovia, Madrid, La Granja de San Ildefonso, Lagunas de Peñalara, etc., cadascú al seu aire i compartint a la nit al sopar, entre copes i riures.

La següent jornada, de gran desnivell, ens portaria a la província de Segovia, al Puerto del Reventón per baixar el penúltim dia, al

Vall de Lozoya, deixant per l'últim dia de ruta la pujada al Mirador Forestal, des d'on reconeixeríem els camins fets els dies anteriors, en un entorn absolutament magnífic, veient aquest paratge que és l'espai natural protegit més singular de la Comunitat de Madrid, el Parc Natural de la Sierra de Guadarrama.

Ho haig de dir també, aquest any m'ha encantat tenir els cavalls tant a prop, a escassos 50m, així cada jornada podies passar a dir bona nit al company de travessa i donar-li les gràcies per l'esforç diari. M'encanta la proximitat d'aquests animals, tot i que aquesta vegada no em va poder acompanyar el meu, que estava lesionat. És increïble el vincle que pots fer amb ells en el contacte diari, com així va ser també amb els sis cavalls que ens van deixar pels companys que no tenien el seu tampoc, i que van fer pinya (i alguna corredissa nocturna) amb tots els que havíem vingut des de Catalunya.

Últim dia i toca tornar cap a casa, cada company al seu aire i amb destins diferents. Quina pena que es faci tan curt i quina sort que sempre sigui tant intens.

Fins a la propera sortida amics! MariJo

Corriols de Guadarrama

Un estiu molt calurós

VACANCES D'ESTIU

RUTA PEL MONTSENY

És una sort ser soci de l'AMAC, a més de fer les rutes programades pel grup, tenim la fortuna de conèixer molts socis que n'organitzen també algunes per la seva zona. El problema és que mai no tens temps per fer totes les que voldries.

Aquest any, tres dies d'agost m'he afegit a la ruta organitzada pels amics de Parets, la que feien pel Montseny. La sortida va ser de casa de la família Muns, a Parets del Vallès, ben d'hora! Quan encara estava sortint el sol, ja estàvem llestos els dotze genets. El dia abans, el "súper-equip" organitzador havia portat tot el material d'acampada al lloc on arribaríem dos dies més tard.

Sortint de Parets, enfilem cap a l'Ametlla del Vallés, el destí: els Cingles de Bertí. Una ruta per corriols, però amb bona part de pista també, on es podien fer trets i algun galopet. Enfilem pel Collet de Can Tripeta, passant per Cal Mestret, el Castell del Clascar i la pista d'Aiguafreda, al dret de Can Miqueló. Arribem a

dinar al pou de glaç del barri de l'Avencó, bon menjar i descans per als cavalls que anaven acumulant quilòmetres de pujada, si bé vam tenir la sort que el dia estava més o menys fresquet... Cafetito i alguna copa... i en marxa una altra vegada, camí del primer lloc on dormirem: la Masia del Bellit. Ja coneixem el lloc, doncs l'AMAC també hi havia organitzat una ruta amb parada per a dinar feia uns mesos. Allà, l'Esther, una noia increïblement agradable que viu en plena natura amb els seus animals, ens ho tenia tot preparat, instal·lem els cavalls, ben abrigadets, a 10 graus de temperatura i, a peu de cuina de pagès i bon foc, fem un sopar amb nit de bruixes inclòs! Molt divertit, petant la xerrada a la llum de les espelmes.

Masies del Montseny

El segon dia, ben de matí, esmorzar de campions i sortim cap al Pla de la Calma, direcció Sant Segimon, fent drecera pel Matagalls, on ens reben curiosos els excursionistes. Suposo que no es veu sovint arribar una colla de "cavallers" per aquí dalt. Anem sumant quilòmetres de pujada i es nota, sobretot per la caloreta que ens acompanya. Quasi trobem a faltar el fred, però, ja se sap, estem a l'agost. De baixada, passem per un gran prat on conflueixen els camins Coll Pregon, direcció Sant Marçal.

Arribem a la font de Sant Marçal, on neix el Tordera, tot baixant corriols complicadets i divertits entre branques, és un bon lloc per fer un descans i menjar el súper pícnic que portem. Que bones les botifarres i la fruita després d'un matí tan actiu, l'aigua de la font, la millor beguda per acompanyar l'àpat! Acabem i rumb cap el càmping les Illes i enfilem les Agudes, per les piscines del Montseny, on agafem la pista que torna al Pla de la Calma, destinació al Molar. A peu d'una masia particular, muntem les tendes amb tot l'equip que els organitzadors ja han portat en cotxe un

dia abans de sortir de ruta, així els cavalls van més lleugers de pes. Súper nit, amb pluja d'estels inclosa i el caldo calentet que les bruixes del grup preparen amb herbes de la zona acabades d'agafar. Potser aquesta poció és la que fa que ens aixequem de tan bon humor i amb ganes de fer més quilòmetres...

Tercer i últim dia, després d'un esmorzar campestre, toca tornar cap a casa. Sortim cap a la Calma de nou, direcció al Figaró, on dinem molt de gust a la piscina. És un dia molt calorós, res a veure amb els anteriors, Per sort, anem vora el riu Congost, travessant també La Garriga, L'Ametlla, Lliçà de Munt, Lliçà de Vall fins arribar a Parets. Ostres, ja s'ha acabat, quina pena! Ningú no diria que hem fet més de 130 quilòmetres i hem acumulat 3.594m de pujada i 3.746m de baixada, en tres dies. Els cavalls perfectes i nosaltres ben contents i amb ganes de repetir trobada!

Podeu veure el resum en vídeo aquí:
<https://quik,gopro.com/v/U9yG6bQXp9/>
Família Muns i MariJo

Cim conquerit

VOLTAR PER CATALUNYA

RUTA D'AUTONOMIA PORT DEL CANTÓ

En primer lloc vull comentar que sóc nou d'aquest any a l'AMAC i, com tots els novells, em toca explicar i passar el mal tràngol d'escriure quatre lletres per la revista.

La decisió d'haver-me fet soci d'aquesta associació, després d'haver fet diverses sortides amb els socis amb més antiguitat, i ara també m'atreveixo a dir companys, va ser de ben segur un encert de totes totes. L'encàrrec que he rebut és el de comentar la Ruta d'Autonomia del Port del Cantó i això és el que faré a continuació.

Vaig arribar el dissabte al matí tot i que hi havia la possibilitat de fer-ho el dia abans. Alguns companys així ho varen fer i ja van passar la nit del divendres, per cert, amb molt de fred i vent per l'època en la que estem. La ruta va començar el dissabte amb les mateixes condicions climatològiques descrites anteriorment,

però es va anar encalmant durant el matí i la resta del dia i el següent van ser excel·lents. Vàrem passar per la cresta de la Serra de Mollet, la Serra de Taús i el Serrat de l'Encadenador amb unes vistes a 360 graus espectaculars des d'on vàrem veure la Serra de Boumort, el Cadí, el Pedraforca, Montserrat, el Puigmal, la Tossa Plana, el Puigpedrós, entre d'altres de la part andorrana que no puc anomenar doncs no els conec. Al vespre vàrem acampar prop de Solans (nucli en recuperació) i al costat d'un torrent d'aigua. La nit va ser tranquil·la tot i que hi havia bestiar de pastura (vaques i cavalls) per la zona, però que no ens varen venir a visitar ni a inquietar.

Paisatge infinit

El segon dia, diumenge, no va ser menys, però com que la ruta era molt llarga no es va poder pujar, tal i com era previst, a la Torreta de l'Orri de 2.432m (queda pendent per a una propera sortida) però això no va desmerèixer gens ni mica el recorregut que vàrem fer. Ja de tornada cap als cotxes vàrem passar pel refugi de Comes de Rubió a fer un mos i descansar per abordar l'últim tram de la ruta.

Destacar la fantàstica organització de la ruta per part de la Montserrat Llongueras i en Jordi Vilà.

Tot i ja tenir experiència en rutes a cavall per alta muntanya des de fa anys, el fet de poder conèixer altres comarques i nous recorreguts i compartir-los amb gent nova d'arreu de Catalunya, m'ha permès gaudir de l'equitació d'una altra manera molt satisfactòria.

Esteve Costa Giraut
Soci d'AMAC

NOTES

ASSEMBLEA GENERAL ORDINÀRIA

Aneu fent un forat a la vostra agenda per venir a l'Assemblea de l'AMAC el proper dia **25 de novembre** i al posterior dinar.

Aquest any s'ha escollit el **restaurant Castell del Remei** (Penelles/Plana d'Urgell), amb visita inclosa a les seves bodegues, Costers del Segre, castell i santuari !!

Un bon moment per retrobar-nos i planejar noves aventures !!!

Corriols del Port del Cantó

UN SUEÑO DE INFANCIA

Baptiste Chauvin viajó 1.500 kilómetros a caballo desde Barcelona, donde vive y trabaja como quiropráctico equino, hasta Quimper, en la punta este de Francia, donde vive su familia.

A través de montañas y valles, a través de Cataluña, del sureste de Francia, hasta el Canal de Nantes a Brest, viajó durante dos meses y medio con sus caballos Prima y León. Llegaron al final del verano en un camino encantador a Bretaña que es un poco como la Galicia francesa. El sonido suave de los cascos de Prima y León en la pista anunció la llegada del jinete, feliz de haber tenido éxito en este viaje lleno de aventuras.

"Dos días antes del comienzo, no estaba del todo seguro de partir ¡Tenía miedo! Esperaba incluso que sucediera algo que me impediría salir. Como todo en la vida lo más difícil es el primer paso", dice Baptiste.

Porque nunca ha viajado a caballo, según su propia confesión, *"conozco bien los caballos gracias a mi trabajo, pero no soy realmente un buen jinete."* Lo que le interesaba era *"realizar un sueño de infancia, estar en inmersión total con la naturaleza y enfrentarme a la soledad."*

Los vínculos se van creando gradualmente con los caballos

Había prometido salir de la gran ciudad de Barcelona con sus dos caballos, la etapa final de un período de preparación de un año y medio: *"Con el fin de educar y amansar a Prima, yegua Paint americana de seis años que no sabía nada de nada y tenía miedo a todo. ¡Era necesario enseñarle todo! El sonido de un disparo, una motocicleta, un paraguas que se abría, cómo pasar los charcos... Afortunadamente no hubo que hacer todo este trabajo con León, un hermoso Appaloosa diez años, ya experimentado. Era como un ángel de la guarda para la yegua joven. Un amigo tranquilo y seguro".*

Y a lo largo de los caminos, de los senderos, de los ríos y superadas las alturas de los Pirineos en camión gracias a Ramón, un amigo de la AMAC, los lazos se fueron tejiendo inevitablemente con los animales. *"Al principio no cerraba los ojos por las noches, por temor a que no estuvieran allí por la mañana", cuenta el aventurero.*

Baptiste,
Prima i León

Encuentros ricos, una aventura humana

Baptiste había planeado cinta eléctrica para cuando tendría que crear un pequeño recinto por falta de refugio. Cuando llegaba a un pueblo, la primera pregunta que hacía era si había alguien que tuviera caballos en la zona.

Cuando se le pregunta cuál es la región más hermosa que ha cruzado responde un poco avergonzado *"¡la más bella es Cataluña! Los bosques, los valles, los cañones del río Llobregat, la montaña. Francia es mi país, pero Cataluña es mi hogar. Y ahora sé por qué. ¡Es una maravilla!"*

El hombre regresa con muchas aventuras que contar. *"Una noche me encontré por casualidad en un bar con un granjero de Puigcerdà. Me dice que la misma mañana vio a un "guiri" en medio del pueblo con dos caballos en medio del camino. Lo había realmente irritado porque estaba trabajando en su tractor y tenía prisa. No me había reconocido. Cuando le dije que era yo, nos reímos y brindamos juntos."*

Una lección de vida

El barcelonés de corazón tenía una disciplina de hierro. "Nos levantábamos a las 5:30h, viajábamos unos treinta y cinco kilómetros al día. Durante un viaje a caballo todo se hace al paso, son seis a siete horas montado, o a pie algunos días para ahorrar energías a la yegua."

Cada cinco días el equipo tomaba dos merecidos días de descanso. Excepto el día en que se encontró por casualidad con el campeón europeo de tiro en arco a caballo: *"Esta vez me quedé un día más porque me había ofrecido iniciarme en su deporte, y me encantó."*

Aprendí mucho sobre mí ...

Durante este viaje, Baptiste cambió: *"Aprendí mucho sobre mí, sobre la gente, sobre los caballos, y también descubrí el placer de la lentitud". A su regreso a la tierra de su familia, dijo que estaba orgulloso de "traer a Prima y León sanos de regreso a la casa de mi madre. Cada semana les daba una sesión de quiropráctica, para mantenerlos sanos, sin problemas a nivel dorsal o de locomoción."*

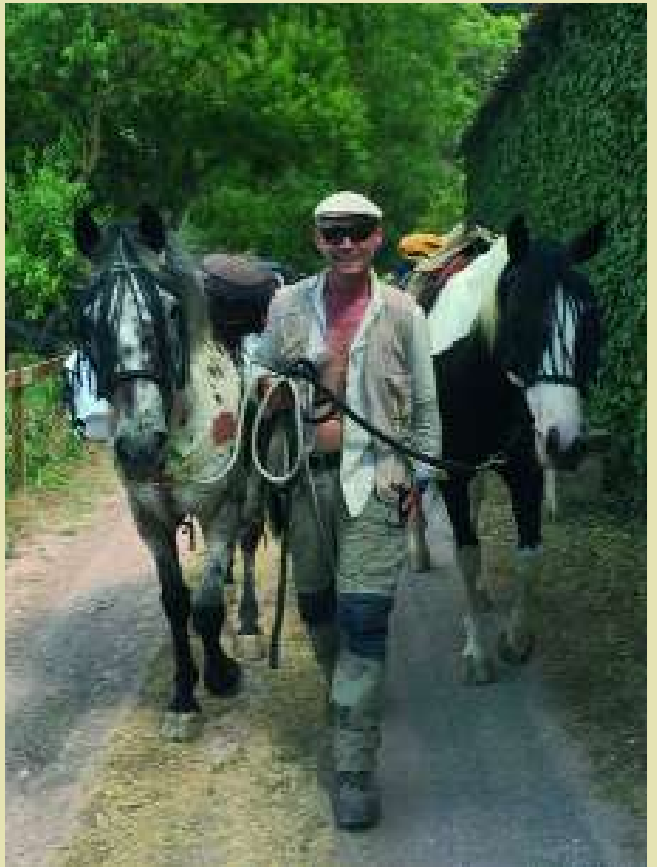
¿Cuál es la gran lección de este viaje?

"¡Para viajar mucho no hay que ir lejos, hay que ir lento!"

Baptiste Chauvin

Quiropráctico equino

Teléfono profesional: 635 959 761

CALENDARI D'ACTIVITATS AMAC 2017

MES	DATA	ACTIVATAT	ORGANITZA
Octubre	12 al 15	EQUITROBADA	AMAC
Novembre	11 i 12	Vallès Oriental	Maite Puig/Jaume Cruselles
Novembre	25	Assemblea General	AMAC